

Beszámoló – Finnország

A tanuló neve: **Gerstenkorn Máté**

A tanuló osztályának megnevezése: **11.A/B**

Az Erasmus+ programban megjelölt célország: **Finnország**

Az Erasmus+ programban megjelölt város: **Helsinki**

Munkahely neve: **Hotel Kamp**

Munkahely címe: **Pohjoisesplanadi 29, 00100 Helsinki, Finnország**

Munkahely telefonszáma: **+358 9 576111**

Munkahelyen kapcsolattartó személy neve, telefonszáma: **Marjo Mukkonen, Antti Hokkanen 050 5851160**

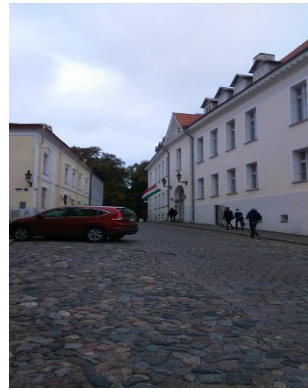
2016. szeptember 19-én kezdem meg a gyakorlatomat a finn fővárosban, Helsinkiben. A szállásunk nagy szerencsére végig egy helyen volt a külvárosban, gyönyörű környezetben. Bár nem a városközpontban laktunk a közlekedés nagyon egyszerű és gyors volt a kiváló tömegközlekedésnek köszönhetően. Így a város összes részére el tudtunk jutni kevesebb, mint 1,5 óra alatt.

Az első egy hónapban az ország egyik legnevesebb vendéglátóipari iskolájában tanultunk. Igaz elég kevés időt töltöttünk az iskola épületén belül, hiszen ebben az időszakban a nyelvórákon és a heti egy napos gyakorlatokon kívül inkább a helyszín megismerésére helyezték a hangsúlyt. Például átkompoztunk Tallinba az észti fővárosba, Suomellinába az erődszigetre, múzeumokba, városnéző túrákra jártunk, illetve végigjártuk a legjobb piacokat is. Az iskolában heti kb. 10 óránk volt, ahol finn nyelvet és kultúrát tanultunk. Az iskola remekül felszerelt volt pl.: 6 eltérő kategóriájú tankonyhával, saját üzemelő étteremmel, valamint saját sörgyártóval is rendelkezett. A tanárok szakmai tudása is nagyon magas szinten volt, mindannyian nagyon

segítőkészek voltak. A csoportban egyébként 6-an voltunk, egy német, egy angol, egy svéd, egy belga srác és egy lett lány. A finn nyelv ismerete érdekes módon nem volt túlságosan fontos, hiszen az ott élő emberek egytől-egyik kiválóan beszélnek angolul is. Az első hónap volt a kint tartózkodásom legjobb része.

A szakmai gyakorlatomat nagy szerencsére az ország legnevesebb szállodájában tölthettem, amelyik egy gyönyörű régi épületben található a város szívében, ami egyébként fél órára volt a szállásunktól. A szakmai gyakorlatunkat a munkáltató úgy szervezte meg, hogy a konyha működésének minden részébe beleláthassunk, több területről szerezzünk tapasztalatokat. Én ezért a konyhán dolgozhattam: bankett konyhán, hideg konyhán, a'la carte konyhán, valamint a kiadónál is. De néhány napra belekóstolhattam milyen a cukrászüzemben dolgozni, valamint tölthettem egy kis időt szintén a szállodában működő ázsiai étteremben is, ami egy teljesen más világ. Átlagban napi 7,5 órát dolgoztunk, de volt példa többre és kevesebbre is. Jó volt még azt megtapasztalni, hogy olyan esetben, amikor szóltam, hogy előbb el kéne mennem egyéb elfoglaltság miatt, az abszolút nem okozott problémát nekik. A szállodában napi egy étkezést biztosítottak, ezen felül minden hónapban az utazási költségeinkre, illetve egyéb kiadásokra zsebpénzt kaptunk az iskolától.

Egy héten normál esetben 2 szabadnapunk volt, de volt néhány alkalom, amikor 3 vagy 4 szabadnapot is kaptunk, illetve ezek mindig összefüggő szabadnapok voltak, legalábbis nálam.

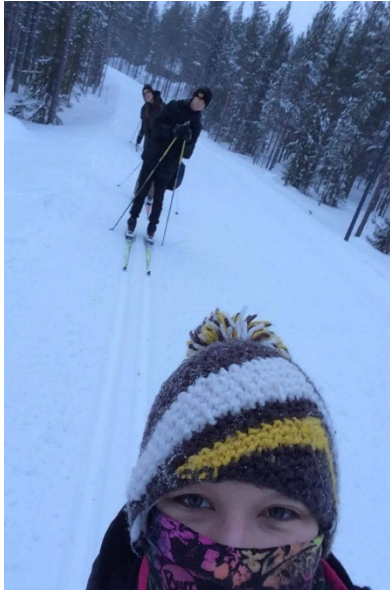
A szállodában semmiféle negatív megkülönböztetés nem ért például a nyelv miatt. Rengeteg különböző nemzetiségű ember dolgozott a szállodában, így talán többször lehetett angol szavakat hallani, mint finnt. A gyakornokok irányításában is nagyon szervezettek, hiszen 5-6 diák mindig dolgozik a szállodában, így ez nekik megszokott dolog. Jó dolog volt még az is, hogy a többi diákkal általában egybeestek a szabadnapjaink, így el tudtunk járni együtt szórakozni. Nagyon jó volt még az is, hogy az első hónapban rengeteg ismerőst szereztünk, akik ezen alkalmakkor velünk tudtak tartani.

Az utolsó hónapban január végén egy kis kikapcsolódás miatt a többi Erasmusos diákkal szerveztünk magunknak egy utat Lappföldre Levibe, ami Finnország legnagyobb síközpontja is egyben. Ide repülőgéppel kellett menni, ha nem akartunk 10-12 órát vonaton tölteni, így mi is ezt választottuk. A munkahelyen azonnal mondták, hogy mehetünk, nem tartottak minket bent dolgozni, ezt a szabadságot megkaptuk.

Hát lappföld elképesztően szép, annak ellenére, hogy rendkívül hideg van és a Napot egyáltalán nem lehet látni. És hát az az egy hét, amit ott tölthettünk rendkívül kevés volt, hogy igazán megismerhessük, de így is

felejthetetlen élmény marad. Szerintem ott mindannyian eldöntöttük, hogy ide még muszáj visszajönni. Csak néhány program, amiben részt vettünk: kutyaszán vezetés, lékhorgászat, síelés, túrasíelés, sarki fény néző túra (sajnos csak egy nagyon enyhe fényt találtunk), snowmobile vezetés.

A kint tartózkodásom alatt nagy öröömre igazán tanulnom nem kellett, vizsgáim kint nem voltak. A program első 1- 2 hónapjában az angol nyelvvel voltak gondjaim elsősorban a társalgás, beszélgetés közben, hiszen mind a finnek mind a többi diák kiválóan beszélt angolul. De ez szerencsére hamar megoldódott, a nyelvi képességeim nagyon sokat fejlődtek a gyakorlati időszak alatt, illetve ugyanígy a szakmai képességeim is hatalmasat fejlődtek. A nyelvi és néhány apró logisztikai problémától eltekintve hatalmas élmény volt a Finnországban töltött 5 hónap, hiszen a nyelv, a szakmai gyakorlat mellett új ismerősökre, barátokra is szert tettem, illetve bepillantottam egy teljesen más kultúrába, ami biztosan segít majd nekem a későbbi munkáim, tanulmányaim során is.